

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Dalilou Marečkovou v právní věci žalobkyně: **Ing. A. F.**, nar. x, bytem x zastoupené JUDr. Zdeňkem Navrátillem, advokátem se sídlem ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ PELÍŠEK, NAVRÁTIL & PARTNEŘI s. r. o., se sídlem Bašty 416/8, 602 00 Brno, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy, se sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23.10.2014, č.j. 42000/008523/14/010/NT,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 23. 10. 2014, č. j. 42000/008523/14/010/NT, se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4.719,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Zdeňka Navrátila, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

Pravomocným usnesením ze dne 12. 12. 2014 č. j. 2 Ad 40/2014-7, byla Krajskému soudu v Praze, jako soudu věcně a místně příslušnému, postoupena žaloba ve výše uvedené věci. Žalobkyně se tak domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaná podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítla její odvolání a potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Praha-východ ze dne 11. 9. 2014, č. j. 42009/028416/14/110/CP/ND-1. Tímto prvoinstančním rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o peněžitou pomoc v mateřství s tím, že žalobkyni podle § 15 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 187/2006 Sb.“) nevznikl nárok na peněžitou pomoc v mateřství z důvodu marného uplynutí ochranné lhůty 180 dnů od zániku pojištění.

Žalobkyně v žalobě namítla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, neboť jím bylo porušeno její právo na spravedlivý proces, navíc trpí vážnými vadami řízení. Úvodem žalobkyně shrnula dosavadní průběh správního řízení. Uvedla, že jí byla Okresní správou sociálního zabezpečení Praha - východ (dále jen „OSSZ“) vrácena žádost o peněžitou pomoc v mateřství, jelikož dle tvrzení OSSZ nesplňuje zákonnou podmínku dle § 15 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., když pracovní poměr žalobkyně ve společnosti PP Hospitals, s. r. o. byl ukončen ke dni 31. 3. 2010. S tímto tvrzením OSSZ však žalobkyně nesouhlasila, a proto se na OSSZ obrátila svým „Vyjádřením k oznámení o nesplnění podmínky pro výplatu PPM“ ze dne 19. 8. 2014. Na to jí bylo dne 11. 9. 2014 doručeno rozhodnutí OSSZ, dle kterého nemá nárok na výplatu peněžité pomoci v mateřství. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 22. 9. 2014 odvolání, které však žalovaná zamítla, když dospěla k závěru, že její námitky jsou nedůvodné, neboť žalobkyně byla zaměstnána, tedy i pojištěna u společnosti PP Hospitals s. r. o. pouze v období od 2. 7. 2007 do 31. 3. 2010.

Žalobkyně zrekapitulovala skutkový stav a uvedla, že pracovní poměr mezi žalobkyní jako zaměstnancem a společností PP Hospitals s. r. o., IČ x, se sídlem x (dále jen „PP Hospitals s. r. o.“), jako zaměstnavatelem vznikl na základě pracovní smlouvy ze dne 28. 6. 2007. Dne 25. 3. 2010 byla uzavřena smlouva o prodeji části podniku mezi společností PP Hospitals s. r. o. a společností Dentimed s. r. o., IČ x, se sídlem x (dále jen „Dentimed s. r. o.“). Podle čl. II bodu 7 této smlouvy přecházejí na základě prodeje části podniku na nabyvatele i práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům v pracovním poměru k prodávajícímu, tedy ke společnosti PP Hospitals s. r. o., vztahující se k části podniku, a to v souladu s § 338 a násl. zákoníku práce. Dále byla dne 25. 3. 2010 mezi stejnými smluvními stranami (tj. mezi společností PP Hospitals s. r. o. a společností Dentimed, s. r. o.) uzavřena Smlouva o převodu činnosti, přičemž podle čl. II bod II. 2 se touto smlouvou převádí činnosti související s poskytováním zdravotní péče ze společnosti PP Hospitals, s. r. o. na společnost Dentimed s. r. o. ve smyslu uzavřené Smlouvy o prodeji části podniku, jak je uvedeno výše, a dále přechází práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců společnosti PP Hospitals, s. r. o. v souladu s touto smlouvou na společnost Dentimed s. r. o., když dle čl. II. odst. II 3 této smlouvy se společnost Dentimed s. r. o. zavazuje, že převezme všechny zaměstnance, kterým bude trvat pracovní vztah ke dni účinnosti této smlouvy.

Okresní soud v Náchodě rozsudkem ze dne 19. 6. 2012, č. j. 8 C 171/2011 – 90, zamítl žalobu žalobkyně, jíž se domáhala určení, že pracovní poměr ke společnosti Dentimed s. r. o. jako žalované trvá. V odůvodnění rozsudku soud uvedl, že na společnost Dentimed s. r. o. přešla práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů k zaměstnancům v pracovním poměru s místem výkonu v organizační složce Dačice. Jelikož žalobkyně nikdy v této organizační složce nepracovala a jejím místem výkonu práce je x, nelze dovodit, že by na společnost Dentimed s. r. o. převodem části podniku přešel pracovněprávní vztah k žalobkyni. Vzhledem k výše uvedenému je tedy zřejmé, že žalobkyně je stále zaměstnankyní PP Hospitals s. r. o.

K doložení skutečnosti, že žalobkyně je opravdu i nadále v pracovním poměru ke společnosti PP Hospitals s. r. o. byl žalované předložen také Záznam z osobního jednání s Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou ze dne 21. 5. 2013. Z tohoto dokumentu plyne, že právě společnost PP Hospitals s. r. o. za žalobkyni platila pojistné, což by jistě nečinila, pokud by k tomu nebyla zavázána právě v důsledku existence pracovněprávního poměru.

Dále byl přiložen také email Ing. T. C., samostatného odborného referenta výběru pojistného České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 2. 6. 2014, z něhož je patrné, že žalobkyně je evidována jako zaměstnanec společnosti PP Hospitals s. r. o. u České průmyslové zdravotní pojišťovny, a to v období od 6. 12. 2010 do 13. 05. 2011 a také v období od 25. 6. 2013 dosud.

Žalobkyně namítla, že v rámci prvostupňového i odvolacího řízení předložila správním orgánům výše uvedené (věrohodné) důkazní prostředky, na jejichž podkladě lze dospět k závěru, že žalobkyně má na základě pracovního poměru k zaměstnavateli PP Hospitals, s. r. o. nárok na výplatu peněžitě pomoci v mateřství. Zejména z rozsudku Okresního soudu v Náchodě pak lze dovodit, že pracovní poměr žalobkyně ke společnosti PP Hospitals s. r. o. i nadále trvá, což společnost popírá. Tím, že žalovaná vzala tvrzení společnosti za prokázané, došlo k nesprávnému rozhodnutí ve věci, resp. žalovaná vyhodnotila nesprávně důkazy, a proto také řízení trpí závažnými vadami.

Závěrem žalobkyně namítla, že se žalovaná nevypořádala s protichůdností vyjádření České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 29. 8. 2014, podle něhož žalobkyně pracovala u společnosti PP Hospitals s. r. o. v období od 2. 7. 2007 do 31. 3. 2010, stejně jako s důkazy předloženými žalobkyní (záznamem z osobního jednání u České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 21. 5. 2013 a emailem Ing. T. C., samostatného odborného referenta výběru pojistného České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 2. 6. 2014). Dle žalobkyně tak došlo k porušení jejích práv, když žalovaná vzala za prokázané tvrzení, že žalobkyně není v současné době zaměstnankyní PP Hospitals s. r. o., aniž by svůj závěr jakkoliv odůvodnila.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že žalobkyně uplatnila u OSSZ nárok na výplatu peněžitě pomoci v mateřství v trvání od 7. 7. 2014. Při posouzení nároku OSSZ zjistila, že dle ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb. nemá žalobkyně nárok na peněžitou pomoc v mateřství z ochranné lhůty, neboť pracovní poměr jí byl ukončen 31. 3. 2010. Dne 19. 8. 2014 podala žalobkyně žádost o zahájení řízení o dávce. Podle ustanovení § 44 správního řádu a ustanovení § 153 odst. 6 zákona č. 187/2006 Sb. zahájila správní řízení ve věci nároku na peněžitou pomoc v mateřství. Dne 11. 9. 2014 OSSZ rozhodla, že žalobkyně nemá nárok na výplatu peněžitě pomoci v mateřství, neboť byla pojištěna u zaměstnavatele PP Hospitals s. r. o. v době od 2. 7. 2007 do 31. 3. 2010. Dle ustanovení § 15 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb. ochranná lhůta pro výplatu peněžitě pomoci v mateřství skončila žalobkyní dnem 27. 9. 2010. Tvrzení, že pracovní poměr žalobkyně u společnosti PP Hospitals s. r. o. stále trvá, nelze akceptovat, neboť dne 12. 9. 2011 bylo zaměstnavatelem podáno oznámení o ukončení zaměstnání žalobkyně ke dni 31. 3. 2010. Zaměstnavatel byl OSSZ vyzván, aby se vyjádřil, zda je žalobkyně jeho zaměstnancem. Zaměstnavatel ve svých vyjádřeních ze dne 29. 7. 2014 a ze dne 28. 8. 2014 uvedl, že se žalobkyní byl dne 31. 3. 2010 ukončen pracovní poměr. Dne 29. 7. 2014 zaslala OSSZ dotaz České průmyslové zdravotní pojišťovně, v jakém období byla žalobkyně v evidenci u zaměstnavatele PP Hospitals s. r. o. Dne 29. 8. 2014 obdržela OSSZ vyjádření České průmyslové zdravotní pojišťovny, ve kterém bylo uvedeno, že žalobkyně u společnosti PP Hospitals s. r. o. pracovala od 2. 7. 2007 do 31. 3. 2010.

K námitkám žalobkyně žalovaná uvedla, že OSSZ při posuzování nároku na výplatu peněžité pomoci v mateřství postupovala podle ustanovení § 15 odst. 2 a odst. 5 písm. a) zákona č. 187/2006 Sb. dle předložených dokladů. Na základě výše uvedených skutečností žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V replice ze dne 13. 5. 2015 žalobkyně uvedla, že je nadále přesvědčena, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí OSSZ jsou nezákonná a nesprávná. Zejména znovu poukázala na skutečnost, že se žalovaná nedostatečně vypořádala s důkazními prostředky, z nichž dovozuje závěr, že má na základě pracovního poměru k zaměstnavateli PP Hospitals s. r. o. nárok na výplatu peněžité pomoci v mateřství. Na tomto místě žalobkyně opětovně odkázala na rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 19. 6. 2012, č. j. 8 C 171/2011 – 90, z něhož lze dovodit, že její pracovní poměr se společností PP Hospitals s. r. o. i nadále trvá (což tato společnost popírá). Žalovaná pak vzal tvrzení společnosti za prokázané, aniž by však rozsudek Okresního soudu v Náchodě jakkoli zohlednila a aniž by se s ním vypořádala, čímž došlo k nesprávnému rozhodnutí ve věci, resp. k nesprávnému vyhodnocení veškerých důkazů. Žalobkyně setrvala na závěru, že se žalovaná dostatečně nevypořádala s předloženými důkazy. Žalovaná vzala za prokázané pouze tvrzení České průmyslové zdravotní pojišťovny, že žalobkyně není v současné době zaměstnankyní PP Hospitals s. r. o., aniž by svůj závěr patřičně odůvodnila.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 10 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. pojištění vzniká zaměstnanci dnem, ve kterém začal vykonávat práci pro zaměstnavatele, a zaniká dnem skončení doby zaměstnání, pokud se nestanoví jinak v odstavcích 2 a 3.

Podle § 15 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb. peněžitá pomoc v mateřství náleží též, jestliže po zániku pojištění došlo k nástupu na peněžitou pomoc v mateřství (§ 34 odst. 1) v ochranné lhůtě. Ochranná lhůta činí u žen, jejichž pojištění zaniklo v době těhotenství, 180 kalendářních dnů ode dne zániku pojištění; ustanovení odstavce 1 části věty druhé za středníkem platí zde obdobně. Vznikne-li ženě v ochranné lhůtě uvedená ve větě druhé znovu pojištění, ochranná lhůta po dobu tohoto nového pojištění neběží a nevyčerpaná ochranná lhůta z dřívějšího pojištění se připočítává k ochranné lhůtě získané na základě tohoto nového pojištění, a to nejvýše do celkové výměry 180 kalendářních dnů. Nestanoví-li se ochranná lhůta podle věty druhé, činí ochranná lhůta 7 kalendářních dnů ode dne zániku pojištění; ustanovení odstavce 1 části věty druhé za středníkem platí zde obdobně.

Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Podle § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Soud se v první řadě zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. V projednávané věci totiž žalovaná konstatovala, že pracovní poměr žalobkyně u společnosti PP Hospitals s. r. o. zanikl ke dni 31. 3. 2010. Vycházela přitom z vyjádření této společnosti a vyjádření České průmyslové zdravotní pojišťovny, která v rámci hromadného odhlášení provedeného touto společností měla odhlásit i žalobkyni. K dispozici však měla i rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 19. 6. 2012, č. j. 8 C 171/2011 – 90, který řešil otázku převodu práv a povinností z pracovněprávního žalobkyně a společnosti PP Hospitals s. r. o. na společnost Dentimed s. r. o., kde bylo v samém závěru konstatováno, že „výše popsaný výklad smlouvy pak vede k jednoznačnému závěru, že pracovní poměr žalobce (myšleno žalobkyně; pozn. zdejšího soudu) i po převodu pracoviště dačické chirurgie na žalovaného trval u původního zaměstnavatele“. Jelikož společnost PP Hospitals s. r. o. hromadně odhlašovala zaměstnance pracující v prodané části podniku, dačické chirurgii, a uvedený soud konstatoval, že pracovní poměr žalobkyně trval u původního zaměstnavatele i po tomto převodu části podniku, má soud za to, že závěr žalované, že pracovní poměr žalobkyně zanikl ke dni 31. 3. 2010, je v přímém rozporu s jiným podkladem rozhodnutí, a to právě s výše zmíněným rozsudkem Okresního soudu v Náchodě.

Jelikož pojištění zaměstnanci zaniká podle § 10 odst. 1 zákona č. 187/2006 Sb. dnem skončení doby zaměstnání, je v daném případě, kdy jsou vyjádření zaměstnavatele a rozsudek soudu v dané otázce rozporuplné, třeba zásadně doplnit správní spis o doklad, který jednoznačně prokáže, že pracovněprávní poměr zanikl, aby bylo možné učinit závěr o tom, kdy se tak stalo. Žalovaná však toto doplnění spisového materiálu neprovedla (např. si nevyžádala od zaměstnavatele výpověď či dohodu o ukončení pracovního poměru). Proto skutkový stav, který vzala za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisem a vyžaduje zásadní doplnění.

Pro úplnost krajský soud dodává, že se zabýval rovněž námitkou žalobkyně, že žalovaná nesprávně vyhodnotila předložené důkazy, a že již proto vydala nezákonné rozhodnutí.

V této souvislosti soud konstatuje, že jedněmi ze základních povinností správního orgánu je zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz § 3 správního řádu), pečlivě přihlížet ke všemu, co vyjde v řízení najevo a co uvedou účastníci (viz § 50 odst. 4 správního řádu) a v odůvodnění svého rozhodnutí se vypořádat s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (viz § 68 odst. 3 správního řádu).

V předmětné věci žalobkyně nesouhlasila s názorem OSSZ, že její pracovněprávní vztah skončil ke dni 31. 3. 2010. Na podporu svého tvrzení předložila rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 19. 6. 2012, č. j. 8 C 171/2011 – 90, záznam z osobního jednání

u České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 21. 5. 2013 a email Ing. T. C., samostatného odborného referenta výběru pojistného České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 2. 6. 2014.

Ačkoliv žalovaná v napadeném rozhodnutí výše uvedené dokumenty, jimiž žalobkyně podepřela svá tvrzení, uvedla, v odůvodnění napadeného rozhodnutí se s nimi žádným způsobem nevypořádala. Žalovaná se toliko omezila na konstatování, že s ohledem na vyjádření společnosti PP Hospitals s.r.o. a České průmyslové zdravotní pojišťovny nelze názor žalobkyně akceptovat. Tímto postupem žalovaná naprosto nedostála své povinnosti řádně odůvodnit své rozhodnutí a vypořádat se s návrhy a námitkami účastníků, kterou na ni klade ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. Toto porušení povinnosti žalovanou je o to závažnější, že žalobkyní předkládané dokumenty zjevně podporovaly opačný závěr, tj. závěr, že žalobkyně má nárok na peněžitou pomoc v mateřství, a proto mohly zásadně ovlivnit výrok napadeného rozhodnutí.

V situaci, kdy má správní orgán k dispozici několik dokumentů, které podporují opačné závěry nelze v rozporu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu ignorovat dokumenty předložené účastníkem správního řízení, naopak je třeba podle § 3 správního řádu doplnit podklady rozhodnutí tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Jelikož však žalovaná v předmětné věci dokumenty předložené žalobkyní do svých úvah nijak nezahrnula, porušila uvedená ustanovení správního řádu, a námitku žalobkyně proto krajský soud shledal jako důvodnou.

Ze shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. bez jednání zrušil, protože skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy a vyžaduje zásadní doplnění.

Právním názorem, který krajský soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Bude na žalované, aby se vyjádřila ke všem žalobkyní navrženým důkazům, aby zejména zohlednila žalobkyní předložený rozsudek Okresního soudu v Náchodě ze dne 19. 6. 2012, č. j. 8 C 171/2011 – 90. Rovněž je třeba, aby žalovaná při posuzování doby trvání pojištění vycházela z prokázaných skutečností, nikoli ze skutečností neověřených a žalobkyní rozporovaných tvrzení.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku přiznal soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobkyni v řízení vznikly v celkové výši 4.719,- Kč, tvoří odměna za právní zastoupení žalobkyně advokátem ve výši 3.000,- Kč [za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby, sepsání repliky), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu - vyhlášky č. 177/1996 Sb. po 1.000,- Kč (§ 7, § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů)], dále částka 900,- Kč [za tři paušální částky po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu)] a částka 819,- Kč [tj. 21 % DPH, neboť advokát soudu doložil, že je jejím plátcem]. Soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení, a to v přiměřené (soudem stanovené) lhůtě k rukám právního zástupce žalobkyně advokáta JUDr. Zdeňka Navrátila (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. února 2016

JUDr. Dalila Marečková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Božena Kouřimová

Rozsudek byl vyhlášen dne 22. 2. 2016 (§ 49 odst. 11, § 51 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).